

fyldestgjørende, som den burde være, naar de smaa Sogne lagdes til Grund for Kommunalinddelingen; men jeg maa dog tillade mig med Hensyn hertil at gjøre opmærksom paa, at ligesaa vel som Lagthinget har kunnet uddele Amtsfattigkassens aarlige Bidrag til Fattig-hjælp til de forskjellige Præstegjæld eller de forskjellige nuværende Fattigdistrikter, ligesaa overbevist er jeg om, at Lagthinget vil forstaa at uddele Bidragene fra Amtsfattigkassen, som hidtil udgjøre 1,200—2,000 Rd. aarlig, mellem de enkelte Sogne i Forhold til deres Trang. Jeg kan derfor heller ikke indse, at der er nogen Fare for, at Fattighjælpen ikke skulde kunne blive udredet af Sognene, da de mindre formuende Sogne jo naturligvis ville faae de største Bidrag af Amtsfattigkassens Midler, ligesom nu de mest betrængte Fattigdistrikter faa den største Hjælp. Jeg skal iøvrigt henholde mig til, hvad jeg før udtalte, at jeg tror, at det med Hensyn til Ordningen af Kommunalvæsenet paa Færøerne vil være heldigst, at den sker paa den Maade, som der her er foreslaaet. Jeg skal i saa Henseende med den ærede Formands Tilladelse endnu af Lagthingsudvalgets Betænkning oplæse dets Hovedyttring om dette Punkt. Lagthingets Udvalg har sagt, „at Udvalget ikke kan skjønne, at en gavnlig kommunal Udvikling kan finde Sted, medmindre Præstegjældenes økonomiske Anliggender bestyres fognevis, idet f. Ex. Oprettelsen af en Skole paa Grund af Bygdernes fjerne Beliggenhed fra hinanden, i Reglen kun faar Betydning for den Bygd, hvori Skolen oprettes, hvilket endmere gjælder med Hensyn til de rent stedlige Indretninger: Forbedring af Gader og Landingssteder m. V., hvortil Trangen i de forskjellige Bygder, ligesom de dertil fornødne Udgifter ville kunne være overordentlig varierende; disse ere nemlig i en saa udelukkende Grad i vedkommende Steds særlige Interesse, at en udover Sognet gaaende Fordeling af Udgifterne vel neppe kan anses for billig, og i ethvert Fald vilde virke hæmmende“. Af disse Grunde har Lagthinget foreslaaet den Ordning, som nu foreligger, hvad jeg fuldstændig billiger. Jeg skulde, naar ikke væsentlige Hindringer i Sagen selv stillede sig derimod, være ydermere beredvillig

til at gaa ind paa en fuldstændig fognevis Ordning af Kommunalvæsenet paa Færøerne. Men jeg deler Lagthingets Anskuelse i denne Henseende, idet jeg mener, at adskillige Sogne ikke for Tiden ville kunne tilvejebringe saa gode Kræfter, at de, naar de skulde være henvisne ene til deres egne personlige Kræfter, ville være istand til at bestyre sig selv eller ville yde Betingelserne for en gavnlig kommunal Virksomhed.

Jessen: Jeg er ikke blot nødt til, men jeg skal ogsaa med den allerstørste Fornøjelse tillade det ærede Medlem for Færøerne at have sin Mening om denne Sag, og jeg vil blot i al Beskedenhed bede om, at ogsaa jeg maa gjøre min Betragtning af Sagen gjældende. — Hvad iøvrigt Færøernes Skolevæsen angaar, da skal jeg ganske lade det ligge. Det fremgaar tilstrækkeligt af det ærede Medlems egne Ytringer, at der ikke egentlig findes noget Skolevæsen eller Skoler deroppe, og at Undervisningen mulig ad den Vej, som Lovforslaget anviser, kan blive bedre, end den har været tidligere, det ville vi haabe, hvad enten nu den ene eller anden kommunale Forfatning kommer tilstede. Med Hensyn til det ærede Medlems Ytringer angaaende Fattigvæsenet paa Færøerne og angaaende de paatænkte Forstanderskabers Raadighed og om fælles Bidrag til Kommunen, da finder jeg ikke de Oplysninger, som i saa Henseende bleve mig anviste, i §§ 15 og 30. § 30 indeholder ikke Spor til, at Forstanderskabet vil faae nogen Kommunekasse, men derimod kun den i og for sig noget strenge Bestemmelse, at Forstanderskabet bærer Ansvaret for de Kapitaler, Aktiver og andre Eiendomme, som tilhøre Kommunen eller de derunder hørende Sogne, eftersom Midlerne jo ere hos Sognene og til Sognekommisjonerens Raadighed. Det ærede Medlem har ikke paavist mig, at det i Lovforslaget er omtalt, at der skal udredes fælles Bidrag fra Sognene til Kommunen, Bidrag, som gaa ind til Forvaltning af Kommunens Forstanderskab. Den eneste Paragraph, som handler Noget om egentlige fælles Anliggender, er Paragraphen om Veivæsenet, nemlig § 19, men heller ikke efter denne Paragraph vil der fin-